

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **J. J. i in.**,

skazanego za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 marca 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek od

rozpoznania sprawy na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć SSN Małgorzatę Bednarek od udziału w sprawie rozpoznawanej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt III KK 22/23.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2023 r. SSN Małgorzata Bednarek została wyznaczona do rozpoznania kasacji wniesionych przez obrońców skazanych J. J. i B. Z. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 maja 2022 r., II A Ka 90/22, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 31 grudnia 2021 r., III K 127/21.

W dniu 24 stycznia 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego J. J. o wyłączenie od rozpoznania sprawy, na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k., SSN Małgorzaty Bednarek „z uwagi na to, że przedmiotowe postępowanie dotyczy jej bezpośrednio, co przejawia się w nominowaniu jej na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na mocy uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której kształt został ukształtowany na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa

oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018.3), a zatem , rozpoznając niniejszy środek zaskarżenia w którym obrońca podnosi wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, dotyczącej nieprawidłowego statusu sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach, który również został powołany do orzekania na mocy uchwały wadliwie ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa oraz w sytuacji, w której sąd kasacyjny z urzędu zbadać będzie musiał, czy udział w wydaniu orzeczenia przez Sąd Apelacyjny w Krakowie, w którego składzie – na dzień wyrokowania – zasiadał sędzia, wobec którego toczyła się procedura przed wadliwie ukształtowaną Krajową Radą Sądownictwa, niniejsza sędzia rozpoznawałaby sprawę, która dotyczy jej bezpośrednio, bowiem również musiałaby wypowiedzieć się co do swojego własnego statusu sędziego” (k. 76 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że bezstronność należy rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (zob. uchwała SN z 26.04.2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007, z. 5, poz. 39; wyroki SN: z 8.01.2009 r., III KK 257/08, LEX nr 532400, oraz z 18.03.2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543).

Tym samym, wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być „uzasadniona”.

Analiza podniesionych przez obrońcę skazanego okoliczności w przedmiotowym wniosku w pełni uzasadniają przekonanie o jego trafności. Jako wręcz oczywiste jawi się bowiem to, że rozpoznawanie przez sędziego kasacji obrońcy w której w pkt I. b podniesiono zarzut kwestionujący status sędziego orzekającego w sprawie w I instancji z uwagi na wadliwość trybu jego powołania w sytuacji w której ta wadliwość jest tego rodzaju, że dotyczy również tego sędziego

Sądu Najwyższego wyznaczonego do rozpoznania tej kasacji, mogłoby implikować w odczuciu społecznym wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Tym bardziej zasadne przy uwzględnieniu reguły *nemo iudex idoneus in propria causa*, co do trafności której i niezbędności respektowania w rzetelnym procesie, nie może być uzasadnionych kontrowersji. Równocześnie poza sporem pozostaje też i to, że problem zgłoszony przez obrońcę skazanego (w przedmiotowym wniosku i kasacji) był przedmiotem obszernej analizy, tak w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I- 4110 -1/20, OSNKW 2020, z.2, poz. 7 oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNKW 2022, z.6, poz.22 (na którą wręcz w kasacji powołuje się obrońca), co czyni zgłaszane w niniejszym postępowaniu przez niego wątpliwości „uzasadnionymi” i skutkuje niezbędnością uwzględnienia jego wniosku.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.